समेव्यति महाराज तेन सार्द्धमनुवज । मयाऽपि सह धर्मज्ञ तीर्थान्येतान्यनुक्रमात्। प्राप्येस महतीं कीर्त्तिं यथा राजा महाभिषः। यथा ययातिधर्मातमा यथा राजा पुरुरवाः। तथा लं राजगार्द्र खेन धर्मीण ग्रोभसे । यथा भगीरथी राजा यथा रामस विश्रुतः। तथा लं सर्वराजेभ्या भाजमे रियावानिव। यथा मनुर्व्ययेखाकुर्व्यथा पूर्वमहायमाः। यथा वैन्या महाराज तथा लमपि विश्रुतः। यथा च वृत्रहा सर्वान् सपत्ना निर्दहन् पुरा। वैक्षेत्रियं पालयामास देवरा डि्वगतज्वरः । तथा शतुचयं कला लं प्रजाः पालयिथिसि । खधर्मविजितामुर्वी प्राप्य राजीवलोचन। ख्यातिं यास्यि धर्मेण कार्त्तवीर्यार्ज्जुनो यथा। ॥ वैश्रमायन उवाच ॥ एवमाश्वास राजानं नारदे भगवान्षिः। श्रनुज्ञाय महाराज तत्रैवान्तरधीयत । युधिष्ठिरोऽपि धर्मात्मा तमेवार्थं विचिन्तयन् । तीर्थयात्रात्रितं पुष्णस्वीणा प्रत्यवेदयत्। इतिश्रीमहाभारते श्रारण्यकपर्वणि तीर्थयाचापर्वणि तीर्थयाचायां नारदवाक्ये पञ्चामीते।ऽध्यायः॥ ८५॥ ॥ वैश्रम्पायन उवाच। भात्वणां मतमाज्ञाय नारदस्य च धीमतः। पितामहसमं धीम्यं प्राह राजा युधिष्ठिरः। मया म पुरुषव्याची जिष्णुः सत्यपराक्रमः । त्रस्तहेतीर्महाबाज्ञरमितात्मा विवासितः । म हि वीरा उन्रत्तस समर्थस तपाधन। कती च स्थमपन्ति वासुदेव दव प्रभुः। श्रहं द्विताव्भा ब्रह्मन् रुष्णावरिविघातिना । श्रभिजानामि विकान्ता तथा व्यासः प्रतापवान् । वियुगा पुण्डरीकाचा वासुदेवधनञ्जया । नारदे।ऽपि तथा वेद योऽप्यऽशंसत् सदा सम। तथाऽहमपि जानामि नरनारायणावषी। श्रकाऽयमित्यतो मला मया स प्रेषिताऽर्ज्जनः। इन्द्रादनवरः शकं सुरस्नुः सुराधिपं। द्रष्टुमस्त्राणि चादातु मिन्द्रादिति विवासितः। भीशद्रीणावितरथी क्रेपा द्रीणिय दुर्ज्यः। धतराष्ट्रस्य पुत्तेण हता युधि महारथाः। सर्वे वेदविदः ग्रूराः सर्वास्वविद्षसाया । योद्धकामाय पार्थेन सततं ते महाबलाः । म च दिव्यास्त्रवित् कर्षः स्तपुन्ना महारथः। मीऽस्त्रवेगानिववनः गरार्चिसावनिस्तनः। रजीध्मीऽस्त्रमणाती धार्त्तराष्ट्रानिबोद्धतः। निस्ष्ट दव काबेन युगान्ते ज्वलनी महान्। मम सैन्यमथं कत्तं प्रधत्वति न संगयः। तं स कष्णानिसाद्धतो दिव्यास्त्रज्वसनो महान्। श्वेतवाजिबलाकास्त्राण्डीवेन्द्रायुधील्वणः। संरक्षः ग्ररधाराभिः सुदीप्तं कर्णपावकं। श्रक्तीदीरितो मेघः श्रमिययित संयो। स साचादेव सर्वाणि श्रकात् परपुर स्वयः। दिव्यान्यस्ताणि वीभत्मसत्त्वतः प्रतिपत्यते । ऋतं स तेषां सर्वेषामिति मे धीयते मितः । नास्ति लित कतार्थानां रणे ऽरीणां प्रति किया। ते वयं पाण्डवं सर्वे ग्रहोतास्त्रमरिन्दमं। द्रष्टारो निह वीभसुभारमुद्यम्य सीदति । वयन्तु तम्हतेवीरं वनेऽस्मिन् दिपदाम्बरं । श्रवधानं न गच्छामः काम्यके सह कृष्णया। भवानन्यद्वनं साधु बक्कनं फलवच्छुचि। त्राखातु रमणीयञ्च मेविनं पुष्यकर्मभः। यत्र कञ्चिद्वयं कालं वसन्तः मत्यविक्रमं। प्रतीचामाऽर्ज्जुनं वीरं दृष्टिकामा द्वाम्बुदं । विविधानाश्रमान् कां श्विद्विजातिभ्यः प्रतिश्रुतान्।